

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20306-12-13 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המבקשת מהילי בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד זיו שרון ועמית גליק

נגד

משיבה מדינת ישראל - רשות המיסים
ע"י ב"כ עו"ד גלית פואה

פסק דין

- 1
- 2 בפניי בקשה לאישור התובענה כייצוגית (להלן: "**בקשת האישור**") לפי חוק תובענות ייצוגיות,
- 3 התשס"ו – 2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**"), שעניינה שאלת התרתן בניכוי של הוצאות
- 4 כיבוד שהוצאו שלא במקום העיסוק של הנישום.

העובדות הרלבנטיות

- 5
- 6 1. המבקשת, חברת מהילי בע"מ (להלן: "**המבקשת**"), היא חברה ישראלית אשר הוקמה
- 7 בשנת 2000, מלוא מניותיה מוחזקות על ידי מר ניר לוי, והיא עוסקת במתן שירותים
- 8 בתחום המחשוב ואבטחת מידע. המבקשת אינה מעסיקה עובדים ועיקר פעילותה הוא
- 9 בחו"ל.
- 10 2. לטענת מנכ"ל המבקשת, מר ניר לוי, לצורך פעילות השיווק של המבקשת וקידום
- 11 עסקיה מתקיימות על ידו או על ידי קבלני משנה מטעמו, פגישות עסקיות עם לקוחות
- 12 פוטנציאליים, אשר לעיתים מתקיימות בבתי קפה בהם מתכבד מר לוי ו/או מי מטעמו
- 13 וכן הלקוח עמו מתקיימת הפגישה ב"קפה ומאפה".
- 14 3. בדו"חות שהוגשו במהלך השנים על ידי המבקשת לפקיד השומה לא נדרשו על ידה
- 15 בניכוי הוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק.
- 16 4. ביום 24.2.2013 שלח רואה החשבון של המבקשת, מר עופר מנירב, מכתב לפקיד שומה
- 17 כפר סבא (נספח א' לבקשת האישור), במסגרתו טען מייצג המבקשת כי לדעתו יש

1 מתוך 15

<http://www.CapiTax.co.il/Attachments/20306-12-13.pdf>

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 להתיר בניכוי הוצאות כיבוד שהוצאו בפגישות בבתי קפה מחוץ למקום העיסוק וביקש
- 2 את אישורו מראש של פקיד השומה לניכוי הוצאות אלו על ידי המבקשת.
5. ביום 13.3.2013 השיבה רכזת ממושרד פקיד שומה כפר סבא למכתבו של מייצג
- 4 המבקשת (נספח ב' לבקשת האישור), וציינה כי לא ניתן לתת אישור מראש להוצאות
- 5 כיבוד וכי על המבקשת לדרוש הוצאות בהתאם לתקנות מס הכנסה.
6. ביום 10.12.2013 הוגשה בקשת האישור וכן תובענה ייצוגית, במסגרתה תבעה
- 7 המבקשת מהמשיבה, רשות המיסים (להלן: "המשיבה"), סך של 19,200 ₪ בתביעה
- 8 אישית, וסך של 1.464 מיליארד ₪ עבור הקבוצה. המבקשת ציינה בפתח כתב התביעה
- 9 כי מדובר בסכום מוערך של ההוצאות שלא הותרו בניכוי למבקשת על ידי המשיבה.

טענות המבקשת

- 10
7. המבקשת טוענת בבקשת האישור כי בניגוד לדין אין המשיבה מתירה בניכוי הוצאות
- 12 כיבוד שהוצאו מחוץ למקום העסק. זאת, אף כי מדובר בהוצאות עסקיות,
- 13 אינצידנטליות וקשורות להפקת ההכנסה העסקית.
8. הפרשנות המילולית והתכליתית של הוראות סעיפים 17 ו-31 לפקודת מס הכנסה
- 15 [נוסח חדש] התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה") המתירים בניכוי הוצאות שיצאו
- 16 בייצור הכנסתו של אדם, זולת אם הניכוי הוגבל או לא הותר על פי סעיף 31, ושל תקנה
- 17 (1)2 לתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות מסוימות) התשל"ב-1972 (להלן: "תקנות
- 18 **ניכוי הוצאות מסוימות**" או "התקנות"), המתירה בניכוי הוצאות כיבוד בשיעור של
- 19 80% מההוצאות שהוצאו לכיבוד קל במקום העיסוק של הנישום, מובילה לתוצאה
- 20 לפיה הוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק מותרות בניכוי במלואן, שכן לא נשלל או
- 21 הוגבל ניכויין במפורש.
- 22 על כן, קיימת עילת תביעה לפי סעיף 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות,
- 23 מאחר ובאי התרת הוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק גובה המשיבה מס שלא כדין,
- 24 אשר עליה להשיבו.
9. קיימת תכלית לאבחנה בין הוצאות כיבוד במקום העסק לבין הוצאות כיבוד מחוץ
- 26 לעסק, המתבטאת בסיכון שקיים להכללת הוצאות פרטיות של עובדי העסק במסגרת
- 27 הוצאות הכיבוד, לעומת הסבירות הגבוהה יותר כי הוצאות כיבוד מחוץ לעסק אינן
- 28 כוללות מרכיב פרטי, ומכאן שתיקת המחוקק בעניין זה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

10. לחלופין, יש לראות בבית הקפה, בו מתקיימות תדיר פגישות עסקיות, כחלק ממקום עיסוקה של המבקשת, ואף מטעם זה יש להתיר את ההוצאות בניכוי, גם אם בשיעור של 80% לפי תקנה 2(1) לתקנות.
11. המבקשת עומדת בתנאים הנדרשים בסעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות לצורך אישורה של בקשת האישור, מאחר וקיימת אפשרות סבירה כי הסוגיה המשפטית והעובדתית המועלית על ידה תוכרע לטובת הקבוצה. בנוסף, נטען כי למבקשת קמה עילת תביעה אישית מאחר והוצאו על ידה הוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק לצורך קידום עסקיה, ואין בעובדה כי לא דרשה את ניכוי ההוצאות האמורות בדוחותיה כדי לשלול את קיומה של עילת תביעה אישית כאמור, מאחר ולאור עמדת המשיבה והתשובה שניתנה לפניית ר"ח מנירב בעניין מתן אישור מראש לניכוי ההוצאות הנ"ל – ברי כי לא היתה כל רבותא בדרישת ההוצאות בדוחות של המבקשת. ממילא, ולאור מהותיות הסוגיה המועלית על ידי המבקשת בבקשת האישור, גם אם ימצא כי למבקשת לא קימה עילת תביעה אישית, הרי שלמאות אלפי נישומים אחרים קמה עילת תביעה אישית ועל כן לכל הפחות יש להורות על החלפת תובע ייצוגי, מאחר ואין ספק כי קיים תובע ייצוגי שבידו עילת תביעה אישית כאמור.
12. הליך התובענה הייצוגית הוא הכלי המיטבי לקבלת הסעד של השבה. גם אם קיימות סכנות הטמונות בשימוש במכשיר התובענה הייצוגית, הרי שההצדקות לשימוש בו עולות עשרות מונים על הסיכונים, בייחוד במקרה של תובענה ייצוגית המופנית כלפי רשות המיסים. זאת, מאחר וליחידי הקבוצה לא קיימות כדאיות בהגשת תביעה אישית בשל הטרחה, המשאבים, הקושי בניהול הליכים מול רשות המיסים והחשש "להסתבך עם רשויות המס". המבקשת הפנתה בעניין זה לדו"ח מבקר המדינה בעניין "מיצוי הטבות מס ושירות לנישום" ולאמור בו בעקבות בג"ץ 1878/09 ע"ד ענת ארז ואח' נ' שר האוצר (13.7.2011) שדן באי עדכון סכומי הוצאות האש"ל בתקנות ניכוי הוצאות מסוימות. בנוסף, גם אם בחינתן העובדתית של טענות המבקשת מצריכה בירור פרטני של נסיבותיו האישיות של כל נישום ונישום, הרי שאין בכך כדי למנוע את בירור התובענה כתובענה ייצוגית, שכן בית המשפט מוסמך ליתן סעד על דרך האומדנה וממילא המועד לבחינת מתכונת ההשבה אינו בשלב של בחינת בקשת האישור.
13. למבקשת האמצעים והמשאבים הדרושים לניהול הליך של תובענה ייצוגית ובאי כוחה מיומנים ובקיאיים בתחום המס ובייצוג בתובענות ייצוגיות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

עמדת המשיבה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
14. המס שנגבה מהמבקשת נגבה כדין ועל פי הוראות הפקודה והתקנות. המשיבה פעלה בהתאם למצב משפטי קיים, וממילא המבקשת לא דרשה בניכוי בדוחותיה על פני השנים הוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק. על כן, לא יכולה להישמע טענה מפי המבקשת בדבר גביית מס שלא כדין, מאחר והדרך לדרוש ניכוי של הוצאות היא באמצעות הגשת דו"ח או באמצעות בקשה להחזר מס.
15. הסעד המבוקש על ידי המבקשת במהותו מהווה תקיפה עקיפה של תקנות ניכוי הוצאות מסוימות, מאחר שהמבקשת עותרת להתרת ניכוי של הוצאות שהתקנות אינן מתירות בניכוי. תקיפה עקיפה של תקנות אינו סעד המצוי בסמכות בית המשפט לעניינים מנהליים הדן בתובענה ייצוגית.
16. פרשנותה של המבקשת אינה מתיישבת עם לשון של התקנות ואינה עולה בקנה אחד עם תכליתה של תקנה 2 העוסקת בניכוי הוצאות כיבוד. פרשנות המשיבה זכתה לתמיכת המלומדים בדיני המס. לשון תקנה 1(2) לתקנות ניכוי הוצאות מסוימות קובעת את התנאים וההגבלות בניכוי הוצאות כיבוד, והניכוי יותר רק בהתאם לאמור בתקנה זו. התקנה הנ"ל קובעת הגבלה של ניכוי 80% מהוצאות שהוצאו לכיבוד קל במקום העיסוק של הנישום. מכלל ההן שומעין את הלאו.
- הרציונל שעמד בבסיס התקנות בעניין הוצאות כיבוד היה יצירת מנגנון פשוט ויעיל לאבחנה בין הוצאות עסקיות להוצאות פרטיות, כאשר הותווה עיקרון של התרת הוצאות במקום שבו קיימת זיקה לפעילות העסק, תוך קביעת שיעור הרכיב העסקי מהוצאות אלו. רציונל זה הנחה את הוועדה בראשה עמד סגן נציב מס הכנסה דאז, מר יהונתן קפלן (להלן: "ועדת קפלן"), אשר בחנה גם את ההוצאות נשוא בקשת האישור ואת השאלה אם יש מקום להרחיב את ניכוי הוצאות הכיבוד גם להוצאות מחוץ למקום העיסוק.
- המלצות ועדת קפלן, אשר כללו, בין היתר, המלצה להתיר ניכוי של 80% מההוצאות שהוצאו במקום העיסוק בלבד, וביחס ל"כיבוד קל" בלבד (שתיה חמה או קלה ועוגיות וכד' להבדיל מארוחה שלמה) וללא קביעת סכום מירבי ל"אדם", הובאו לדיון בוועדת הכספים של הכנסת. הרציונל שהנחה את ועדת קפלן הוא זה העומד בבסיס התיקון לתקנות ניכוי הוצאות מסוימות שנכנס לתוקף ביום 1.1.2000, אשר כלל, לראשונה, הגדרה של "מקום עיסוק". בסמוך לאחר פרסום התיקון האמור לתקנות התפרסם גם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 חוזר מס הכנסה 14/2000, המתייחס לתיקון האמור ולהגבלות שהוטלו מכוחו על ניכוי
- 2 הוצאות כיבוד.
- 3 התובענה אינה ראויה להתברר כתובענה ייצוגית מאחר ואינה עומדת בתנאים שנקבעו
- 4 בדין לצורך שימוש בהליך של תובענה ייצוגית. זאת, מאחר ולמבקשת לא קיימת עילת
- 5 תביעה אישית משום שעל פי הראיות לא נשאה בהוצאות כיבוד מחוץ למקום עיסוקה
- 6 ומאחר ומרבית פעילותה העסקית היא בחו"ל וקבלני המשנה שלה הם אלה שנפגשים
- 7 עם לקוחות. משום שהמבקשת אף לא הגישה דו"ח בו דרשה ניכוי של הוצאות אלו
- 8 ולא מיצתה את המסלול השומתי לפי הפקודה, היא אינה רשאית לפנות למסלול של
- 9 תובענה ייצוגית.
- 10 18. אין בסיס לדרישת המבקשת להתיר בניכוי הוצאות כיבוד בלא הוכחה באשר למועד
- 11 הוצאת ההוצאות, נסיבותיהן והיקפן והיא מנוגדת להוראת תקנה 6 לתקנות, הקובעת
- 12 את דרכי ההוכחה של הוצאות שניכוי מבוקש. אין גם בסיס בדין לדרישת השבה של
- 13 סכומי הוצאות הכיבוד עצמן. אין זהות ואין יחס ישר בין סכום הוצאת הכיבוד
- 14 שניכוי מבוקש לבין סכום המס להשבה. הזכאות להשבה, ככל שקיימת, היא רק
- 15 ביחס לסכום מס ששולם ביתר, ככל ששולם ביתר.
- 16 19. בקשת האישור אינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת, שכן גם אם תאושר
- 17 התובענה כייצוגית יידרש כל אחד מחברי הקבוצה להוכיח את ההוצאה שהוציא
- 18 לצורך הכנסתו ויידרשו חישובים פרטניים לצורך קביעת סכום החזר המס, ככל
- 19 שיהיה. ייתכנו נישומים אשר כלל אינם זכאים להשבה מאחר ולא היתה להם הכנסה
- 20 חייבת בשנת מס, או לא עברו את סף המס, או היו להם הפסדים. יש ליתן את הדעת
- 21 לעובדה כי עסקינן בהוצאה שניכוי מבוקש ואשר היקפה מותנה בתנאים שהם
- 22 בידיעת הנישום בלבד, וככל שזה האחרון לא בא בפני רשות המס ומציג ראיותיו ודורש
- 23 הניכוי בהתאם – אין בידי המשיבה האפשרות לבדוק בעצמה וליזום השבה, אף אם
- 24 היתה סבורה שיש לכך בסיס בדין.
- 25 20. יש לדחות את עתירת המבקשת לביצוע חישוב על בסיס אומדנה שכן ניתן להגיע
- 26 לחישוב החזר המס, ככל שהיתה קיימת זכאות לכך, בדרך של הגשת דו"ח וניכוי
- 27 ההוצאה מההכנסה החייבת וחישוב המס המתחייב, בהתאם לנתוני האישיים של כל
- 28 נישום – קרי, מדרגות המס החלות עליו, קיומה או העדר קיומה של הכנסה חייבת, או
- 29 הפסד וכו'.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

1

21. שומה על בית משפט הדן בבקשה לאישור תובענה כייצוגית לשוות לנגד עיניו שני אינטרסים מנוגדים הכרוכים בהגשת בקשות מסוג זה: מחד, האינטרס של פיקוח ואכיפת הדין ויצירת הרתעה מפני הפרתו (דנ"א 5712/01 ברזני נ' בזק, פ"ד נז(6) 385 וכן ת"צ (ת"א) נוה נ' קלאב הוטלס אינטרנשיונל (א.ק.ה.) בע"מ (19.10.2011)). מאידך, מניעת שימוש לא ראוי בכלי רב העוצמה של התובענה הייצוגית אשר טמון בו פוטנציאל לניצול לרעה (ע"א 2967/95 מגן וקשת בע"מ נ' טמפו תעשיות, פ"ד נא(2) 312; רע"א 6340/07 עיריית תל אביב נ' טיומקין (13.2.2011); בשי"א (ת"א) 21177/04 גינדי טל נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (15.1.2009)).

22. הוראות חוק תובענות ייצוגיות והתנאים שנקבעו בו מעמידים כלים לשם עריכת האיוון הראוי בין האינטרסים האמורים.

סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי תובענה ייצוגית לא תוגש אלא בתביעה בעילה המפורטת בתוספת השנייה לחוק או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית.

סעיף 4 לחוק תובענות ייצוגיות קובע מי רשאי להגיש בקשת אישור ובשם איזו קבוצה. סעיף קטן (1) הרלבנטי לענייננו קובע כי אדם שיש לו עילת תביעה לפי התוספת השנייה לחוק או עילה מכוחו של חוק מפורש המקנה עילת תביעה בתובענה ייצוגית, שיש בהן שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – רשאי להגיש בקשת אישור בשם אותה קבוצה.

סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות מתווה את התנאים לאישור תובענה כייצוגית, וזו לשונו:

"(א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:

- (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
- (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין;
- (3) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;

6 מתוך 15

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 (4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה
- 2 ייוצג וינהל בתום לב." (ההדגשות אינן במקור).
- 3
- 4 23. שתי משוכות עומדות, אפוא, בדרכו של המבקש את אישורה של תובענה כייצוגית:
- 5 האחת, הוכחת קיומה של עילת תביעה אישית בידו מכוח התוספת השנייה לחוק
- 6 תובענות ייצוגיות או מכוח הוראת חוק מפורשת; השנייה, עמידה בכל תנאי סעיף 8(א)
- 7 לחוק, ובראש וראשונה – הוכחת קיומה של שאלה עובדתית או משפטית מהותית
- 8 המשותפת לקבוצה מסוימת והוכחת אפשרות סבירה להכרעה בתובענה לטובת חברי
- 9 הקבוצה.
- 10 24. ראש וראשון הוא התנאי של הוכחת קיומה של אפשרות סבירה להכרעה בשאלות
- 11 המשותפות לטובת הקבוצה (רע"א 2128/09 הפניקס נ' עמוסי (5.7.2012); ת"א
- 12 2170/01 עובדיה נ' סלקום ישראל בע"מ (8.2.2004)).
- 13 אקדים, אפוא, ואבהיר כי איני סבור שהוראות הדין מאפשרות ניכוי הוצאות כיבוד
- 14 שהוצאו שלא במקום עיסוקו של הנישום. להלן אנמק עמדתי זו.
- 15 25. סעיף 17 לפקודה העוסק ב"ניכויים המותרים" קובע כי:
- 16 "לשם בירור הכנסתו החייבת של אדם ינוכו, זולת אם הניכוי הוגבל
- 17 או לא הותר על פי סעיף 31 – יציאות והוצאות שיצאו כולן בייצור
- 18 הכנסתו בשנת המס ולשם כך בלבד, לרבות...."
- 19 סעיף 31 לפקודה כותרתו "תקנות בדבר ניכוי הוצאות" והוא קובע כדלקמן:
- 20 "שר האוצר רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להתקין
- 21 תקנות - בין דרך כלל ובין לסוגים של נישומים - בדבר הגבלתו או אי
- 22 התרתו של ניכוי הוצאות מסוימות לפי סעיפים 17 עד 27, ובמיוחד
- 23 בדבר -
- 24 (1) שיטת החישוב או האומד של ההוצאות;
- 25 (2) סכומי ההוצאות שיוותרו בניכוי, או שיעוריהן;
- 26 (3) התנאים להתרת ההוצאות;
- 27 (4) דרכי הוכחת ההוצאות."
- 28 26. תקנות ניכוי הוצאות מסוימות הותקנו על ידי שר האוצר בשנת 1972, מכוח הסמכות
- 29 שהוקנתה לו לפי סעיפים 31 ו-243 לפקודה.
- 30 התקנות תוקנו בשנת 2000, כך שלסעיף 1, הוא סעיף ההגדרות, התווספה הגדרה של
- 31 "מקום עיסוק": "מקום שבו מנהל הנישום, דרך קבע, את עיסוקו."

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 כמו כן תוקנה תקנה (1)2 לתקנות ונקבע:
- 2 **"2. הוצאות המפורטות בפסקאות (1) עד (7) יותרו לניכוי רק**
- 3 **בהתאם לאמור להלן:**
- 4 **(1) 80% מההוצאות שהוצאו לכיבוד קל במקום העיסוק של**
- 5 **הנישום; לענין זה "כיבוד קל" – שתיה קרה או חמה,**
- 6 **עוגיות וכיוצא באלה;"**
- 7 27. ברי כי הוצאות כיבוד הן, מטבען, הוצאות "מעורבות"; כרוך בהן הן מרכיב פרטי והן
- 8 מרכיב עסקי. מטעם זה עלה הצורך בהגבלת ניכוי וזאת באמצעות תקנה (1)2 לתקנות
- 9 ניכוי הוצאות מסוימות.
- 10 28. לטעמי, תקנה (1)2 לתקנות – כפי שכותרת המשנה שלה מעידה על כך ("כיבוד") -
- 11 נועדה לקבוע את דינן של כלל הוצאות הכיבוד על סוגיהן השונים. משמע כי **"ההוצאות**
- 12 **המפורטות"** בתקנה זו אינן, כפי שסוברת המבקשת, אך ורק הוצאות כיבוד במקום
- 13 העסק או הוצאות כיבוד קל. לעמדתי, עניינה של התקנה **בהוצאת כיבוד** באשר הן,
- 14 כאשר אלו יותרו בניכוי אך ורק בתנאים, בסייגים ובמגבלות הקבועים בתקנה.
- 15 הוצאות כיבוד שאינן עומדות בתנאים, בסייגים ובמגבלות אלה, **אסורות** בניכוי על פי
- 16 התקנות; אין מקום לומר שהן אינן **מוסדרות** בתקנות, ולפיכך כי ניתן לבחון אותן על
- 17 פי העקרונות הכלליים לניכוי הוצאה כקבוע בסעיף 17 לפקודה.
- 18 29. ומה הם אותם תנאים, סייגים ומגבלות החלים על הוצאות כיבוד? **ראשית**, שהניכוי
- 19 בגין הוצאות הכיבוד יהיה אך ורק בגובה 80% מההוצאות. **שנית**, שיהיו אלו הוצאות
- 20 לכיבוד **קל** ולא לכיבוד מסוג אחר. **שלישית**, שתהיינה אלה הוצאות כיבוד **במקום**
- 21 העיסוק ולא **מחוץ** למקום העיסוק.
- 22 **לפיכך, הוצאות כיבוד שלא במקום העסק - אינן מותרות בניכוי.**
- 23 30. לא מצאתי בסיס לניסיונה של המבקשת להיבנות מתיקון תקנה (1)2 לתקנות תוך
- 24 יצירת אבחנה לעניין מקום הוצאת ההוצאה של כיבוד.
- 25 נוסח תקנה (1)2 לתקנות ניכוי הוצאות מסוימות עד ליום 1.1.2000 היה זה:
- 26 **"הוצאות שהוצאו לכיבוד, אם הכיבוד נעשה במקום העיסוק של**
- 27 **הנישום, ובלבד ששכום הניכוי לא יעלה על 15 ₪ לאדם."**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20306-12-13 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 גם בנוסח הקודם, כמו בנוסח הנוכחי של תקנה (1)2 לתקנות – הוטלה הגבלה על ניכוי
- 2 הוצאות כיבוד ביחס להוצאות כאמור שהוצאו במקום העיסוק של הנישום. אלא
- 3 שהדגש בנוסח הקודם של התקנה היה על קביעת תקרת סכום מסוים לניכוי הוצאות
- 4 כיבוד לאדם. בנוסח המתוקן של תקנה (1)2 הושם הדגש על קביעת שיעור הניכוי מתוך
- 5 הוצאות הכיבוד שהוצאו במקום העיסוק ועל סוג הכיבוד.
31. כך אף ניתן להיווכח מהמלצות ועדת קפלן (הוגשו על ידי המשיב ביום 4.11.15) ומעמודים 38-39 לפרוטוקול הדיון בוועדת הכספים של כנסת מיום 7 למרץ 2000 (נספח 1 לתשובת המשיבה לבקשת האישור); השינוי בתקנות ניכוי הוצאות מסוימות, הנוגע להוצאות כיבוד, התייחס למגבלת הסכום לאדם. על פי הרציונל שהנחה את חברי ועדת קפלן הוצע תיקון שנועד "לפשט ולייעל" את תהליך בדיקת ההוצאות בלא צורך להידרש לבחינה הבעייתית של מספר המשתתפים בישיבה. הוחלט על שינוי בסיס התשלום להוצאות כיבוד קל וקביעת שיעור כולל מסד ההוצאות האמורות שניתן לניכוי, במקום קביעת סכום מותר לאדם המשתתף בישיבה.
- עם זאת, ברור כי התנאי שהיה קבוע עוד בנוסח הקודם של התקנה, בדבר הוצאה במקום העיסוק – נותר בעינו.
32. אמת כי בנוסח הקודם של התקנות עשה מחוקק המשנה, לצורך הגבלת מקום ניכוי ההוצאה, שימוש במילת תנאי ("אם"), דהיינו כי ההוצאה תותר בניכוי (רק) "אם הכיבוד נעשה במקום העסק", באופן שאינו מותיר כל מקום לספק כי הוצאה שאינה במקום העסק אינה מותרת כלל בניכוי. עם זאת, אינני סבור כי השינוי באופן שבו מנוסחת התקנה צריך ללמד על שינוי כלשהו בתנאי האמור. הדבר לא עולה מלשון התקנות ובוודאי שלא מתיישב עם תכליתן.
33. לא למותר אף לציין כי קבלת הפרשנות הנטענת על ידי המבקשת משמעה פריצת כל גדר התרת ניכוי הוצאות כיבוד. הנה כי כן, על פי אותו כיוון פרשנות לו טוענת המבקשת ניתן יהיה לנכות לא רק את כל הוצאות הכיבוד (ללא תחימות שיעורן ל-80%), אלא גם לנכות כל הוצאה אף אם אינה "כיבוד קל" כאשר ההוצאה הוצאה שלא במקום העיסוק. דומני כי בנסיבות בהן גם המבקשת עצמה אינה טוענת טענה כאמור, ברור כי גם האבחנה שיצרה לעניין מקום העיסוק – אינה במקומה.
- טענת המבקשת לפיה קיים הבדל בתכלית החקיקה בין הוצאות כיבוד במקום העיסוק לבין הוצאות הכיבוד מחוץ למקום העיסוק, באופן המצדיק התרתן של כל ההוצאות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 מהסוג האחרון, דהיינו קיומו של "סיכון" גבוה יותר בהכללת הוצאות פרטיות במקום
 - 2 העיסוק לעומת סיכון נמוך יותר כשמדובר בהוצאות כאמור המוצאות מחוץ למקום
 - 3 העיסוק – על פניו אינה מתיישבת עם שורת השכל וההיגיון. דומני, כי היפוכו של דבר
 - 4 הוא הנכון – וזו הסיבה לשלילת האפשרות לניכוי הוצאות כיבוד מחוץ למקום
 - 5 העיסוק. האפשרות להכליל הוצאות פרטיות על ידי מנהל או עובד של עסק בזמן
 - 6 שהותו מחוץ למקום העיסוק, בהעדר פיקוח, גבוהה משמעותית מאפשרות שכזו בעת
 - 7 שהותו במקום העיסוק.
34. אשר לטענתה החלופית של המבקשת לפיה יש לראות בבתי הקפה כחלק ממקום
- העיסוק בשל קיומן של פגישות עסקיות תדירות בהם – גם טענה זו אין בידי לקבל.
- קבלת טענה זו תרוקן מכל תוכן את הגדרת "מקום עיסוק" כפי שהוספה בתיקון
- לתקנות ניכוי הוצאות מסוימות, והמתייחסת למקום שבו מנהל הנישום זרד קבע את
- עיסוקו. איני סבור כי יש לראות בבית קפה מזדמן, גם אם מזדמנים אליו לעיתים
- קרובות, כ"מקום עיסוק" במשמעות תקנות ניכוי הוצאות מסוימות.
35. לאור קביעותיי אלו אני מוצא כי המבקשת אינה עומדת בתנאי הראשון הקבוע
- בהוראת סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות. משמע כי אין לאשר את התובענה שהוגשה
- על ידי המבקשת כתובענה ייצוגית מאחר ואינה מעוררת שאלה משפטיות שיש אפשרות
- סבירה שתוכרע לטובת הקבוצה. כאמור, לדידי פרשנותה של המבקשת את הוראות
- תקנה 2(1) לתקנות ניכוי הוצאות מסוימות אינה סבירה ואינה תואמת את לשון החוק
- ותכליתו.
36. למעלה מן הצורך אציין, כי המבקשת אינה עומדת בתנאים נוספים הנדרשים על ידי
- חוק תובענות ייצוגיות לצורך אישור תובענה כייצוגית. קביעתי לעיל לפיה אין בסיס
- בדין להתיר בניכוי הוצאות כיבוד שהוצאו מחוץ למקום העיסוק, משמעה גם כי אין
- בידי המבקשת עילת תביעה לפי פרט 11 לתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות, שכן
- אין בסיס לטענה כי המשיבה גובה מס "שלא כדין".
37. זאת ועוד, נראה כי אין מקום לאשר בקשה לתובענה ייצוגית בתחום דיני המס וזאת
- בטרם מיצה המבקש את המסלול "השומתי".
- בבש"א 30602/07 ת.מ. 141/06 מדינת ישראל – רשות המיסים נ' עו"ד אריה גבע
- מיסים כג/2 (אפריל 2009) ה-31, נאמרו על ידי כבוד השופט מ' אלטוביה הדברים
- הבאים שאליהם אני מצטרף:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 "עילת התביעה מורכבת כאמור הן מהזכות המהותית אשר בידיו של התובע והן
2 באפשרותו הפרוצדוראלית לממש זכות זו באמצעות הערכאה השיפוטית. כפי
3 שכבר נדון בהרחבה לעיל, השלבים השונים בהתדיינות של הנישום ורשות המס
4 חיוניים וחשובים. למותר לומר כי הם המהווים תנאי לקיומו של הליך הערעור
5 בערכאה השיפוטית. רק משמיצה נישום את המסלול השומתי, קמה זכותו
6 לפנות לערכאות. על כן רואה אני לקבוע כי ברגיל על התובע המבקש להיות תובע
7 ייצוגי, לעשות את כבוד הדרך המוטלת עליו בדרכו לניהול הליך אישי של ערעור
8 מס. המעבר דרך ההליך השומתי, הוא המפתן שעליו לעבור בו. ללא הליך זה ניתן
9 לומר כי לתובע אין עדיין "עילת תביעה". זהו הכלל ובית המשפט יכול ויבחן
10 יוצאים מן הכלל בהתאם לעתירה שבפניו.

11 מכוח זכות הייצוג שבחוק ניתן לקבוע כי בקבוצתו של התובע הייצוגי יימנה רק
12 מי שרשאי היה לנהוג כמוהו על פי חוקי המס ומי שניתן היה לראותו כמי שעבר
13 במסלול השומתי. הצבת ההליך השומתי קודם לביור עתירה מכוח החוק
14 ובקשת האישור בכלל זה, יוצרות מסנן שיש בו מענה לרבות מחששות המבקשת
15 בקשר עם ההתנגשות או העקיפה של ההוראות הדיוניות הקבוצות בחוקי המס.
16 כך באשר למועדים, רק העומד בסד המועדים הקבועים בדיני המס השונים,
17 רשאי לפתוח בהליך שומתי לרבות הליך של בקשת החזר מס ביתר, כך באשר
18 לשומות "סגורות" ועוד. ההליך השומתי יאפשר הן לעותר הן לרשות והן לבית
19 המשפט, לבחון האם אכן מדובר בעילה שניתן לבחון אותה במסגרת תובענה
20 ייצוגית או שהמדובר בסוגיה אשר נתונים האישיים של הנישום יש להם השלכות
21 מכרעות בשעה שהיא נבחנת. פילטר ההליך השומתי מסייע כאמור בהגדרת
22 הקבוצה. מסייע ולא קובע משום שהגדרת הקבוצה תעשה בשלב הדיון בבקשת
23 האישור."

24 (ראה גם ת"מ 146/07 שיפמן נ' רשות המיסים, מיסים כ3/ (יוני 2009) ה-14; ת"מ
25 (ת"א) 138/07 עופר דורון נ' רשות המיסים, מיסים כ16 (דצמבר 2012) ה-20).

26 38. במקרה דנן, המבקשת כלל לא דרשה בניכוי הוצאות כיבוד שלא במקום העיסוק
27 במסגרת הדוחות שהוגשו על ידה לפקיד השומה במהלך השנים. תנאי בסיסי וראשוני
28 להגשת תביעת השבה, לא כל שכן במסגרת בקשה לאישור תובענה כייצוגית, הוא כי
29 ניכוי ההוצאה יידרש, בין אם בדו"ח ובין אם בבקשה להחזר מס – ויידחה. לא כל שכן
30 במצב דברים עובדתי בו אם ההוצאה אינה נדרשת מפורשות על ידי הנישום – אין פקיד
31 השומה יודע על קיומה של הוצאה כאמור או על היקפה.

32 איני רואה עין בעין עם טענת המבקשת לפיה די במכתב הפניה שפנה רו"ח מנירב
33 למשרד פקיד שומה כפר סבא בבקשה לאישור מראש של ניכוי הוצאות כיבוד מחוץ
34 למקום העיסוק, בכדי לייתר את ההליך השומתי בעניין זה.

35 ראשית, המכתב ששלח רו"ח מנירב מטעם המבקשת אין בו משום דרישת ניכוי של
36 הוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק. יש בו בקשה לאשר מראש הוצאות שכאלו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 לפיכך, התשובה שניתנה על ידי משרד פקיד השומה בדבר אי מתן אישור מראש לניכוי
- 2 הוצאות כיבוד כאשר על המבקשת לדרוש את ההוצאות בהתאם לתקנות מס הכנסה
- 3 – הייתה במקומה.
- 4 שנית, בלא הליך שומתי הבוחן את ההוצאה הנדרשת, מאמת אותה וקובע את היקפה
- 5 – לא ניתן לדרוש כלל השבה, שכן היקפה הקונקרטי של ה"השבה" הנטענת אינו ידוע
- 6 והוא טרם גובש.
- 7 לצורך ניכוי הוצאות כלשהן על פי תקנות ניכוי הוצאות מסוימות נדרש נישום להגיש
- 8 מסמכים או קבלות לשם אימות ההוצאות להנחת דעתו של פקיד השומה כעולה
- 9 מתקנה 6 לתקנות. אישור מראש לניכוי הוצאה לא יכול אפוא שיינתן. בחינת התרתה
- 10 של הוצאה בניכוי מותנית בהבאת ההוכחות הנדרשות לשם אימותה. כך יעשה
- 11 במסגרת הליך שומתי.
- 12 39. יתרה מזאת, גם אם המבקשת יודעת מראש את תוצאת ההליך השומתי, קרי, את
- 13 עמדת המשיבה בדבר אי התרת הוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק, עדיין יש לנקוט
- 14 במסלול השומתי לצורך בחינת עמידתה של המבקשת בתנאים הקבועים בדיני המס
- 15 לצורך התרת ההוצאה – הן עמידה במועדים הקבועים בפקודה והן עמידה בתנאים
- 16 הקבועים בתקנות לצורך הוכחת ההוצאה והיקפה. רק לאחר מכן, תוכל המבקשת
- 17 לבוא בשעריו של חוק תובענות ייצוגיות ולתבוע השבה, לאחר שבסיסה את עילתה
- 18 ואת סכום התביעה.
- 19 40. ואם לא די בכך, הרי שגם במסגרת בקשת האישור לא הובאו על ידי המבקשת ראיות
- 20 באשר להוצאות הכיבוד מחוץ למקום העיסוק להן טענה, עצם הוצאתן, באיזה הקשר
- 21 ובאיזה היקף. בשים לב להוראת תקנה 6 לתקנות ניכוי הוצאות מסוימות – אין די
- 22 בכך שמנכ"ל המבקשת יטען בעלמא כי היו למבקשת הוצאות כיבוד מחוץ למקום
- 23 העיסוק. על המבקשת, ככל נישום אחר, להתכבד ולהציג ראיות בדבר ההוצאות
- 24 הנטענות, מועדיהן והיקפן. קבלות באשר להוצאות כאמור, הגם שנטענו על ידי מנכ"ל
- 25 המבקשת כי הן קיימות, לא צורפו לבקשת האישור ולא הוצגו בפני (ראה לעניין זה
- 26 עדותו של מר ניר לוי בע' 10 ש' 31 ; ע' 11 ; ע' 12 ש' 1).
- 27 הוכחות לקיומן של הוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק לא הוצגו וסכום התביעה
- 28 שנתבע על ידי המבקשת אינו מבוסס על ראיות אלא על הנחות והשערות. כל זאת, שעה
- 29 שהמבקשת, כך על פי עדות מנהל המבקשת (ע' 10 ש' 9-1) סבורה כי יש להתיר לה

12 מתוך 15

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20306-12-13 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 הוצאות אלו, ועל כן שורת ההיגיון מחייבת כי שמרה ואספה את האסמכתאות
- 2 הנדרשות להוכחתן. משלא הוצגה ראיה כלשהי - אף בכך יש כדי לשמוט את הבסיס
- 3 לבקשת האישור, בהעדר עילת תביעה אישית למבקשת.
41. נוכח העובדה כי קבעתי שהמבקשת לא עמדה בתנאי בדבר אפשרות סבירה לכך
- 5 שטענתה המשפטית תוכרע לטובת הקבוצה - לא מצאתי כי יש מקום לבחון, בנסיבות
- 6 בהן למבקשת אין עילת תביעה אישית, את החלפתה של המבקשת בתובע ייצוגי חלופי.
- 7 ממילא, בקשה כאמור ותובע ייצוגי חלופי שכזה לא הובאו בפניי.
42. אוסיף ואציין כי ניהול תובענה ייצוגית ממילא אינה הדרך היעילה להכרעה במקרה
- 9 הנדון, כך שגם אם הייתי סבור כי יש בידי המבקשת עילת תביעה, וגם אם הייתי סבור
- 10 כי קיימת אפשרות סבירה להכרעה לטובת הקבוצה, לא היה מקום לאשר את
- 11 התובענה כייצוגית.
- 12 השבת מס שנגבה שלא כדין, שמקורו בהוצאה שראוי היה להתירה ולא הותרה,
- 13 מותנית בנסיבות האישיות והעסקיות הייחודיות לכל נישום. נסיבות אלו נוגעות
- 14 להיקף ההכנסה החייבת או לקיום הכנסה חייבת בכלל, נקודות זיכוי ככל שקיימות,
- 15 מדרגת המס הרלבנטית, הפסדים אם קיימים - וכיוצ"ב נתונים ספציפיים לכל נישום
- 16 ונישום (ת.א. 2019/99, בש"א 12686/00 נחום שחר ואח' נ' מדינת ישראל, מיסים ט/2
- 17 (אפריל 2001) ה-141).
43. איני סבור כי בנסיבות הקונקרטיות של בקשת האישור דגן והסוגיה הנדונה בה יש
- 19 מקום להשבה על דרך של אומדנה או הערכה. נדרשת זהירות והקפדה יתרה בתביעות
- 20 ייצוגיות בדיני המס, שהרי מטרתן לא להביא להתעשרות המבקש וחברי הקבוצה,
- 21 אלא להשבה בהתאם להוראות הדין. הוראות הדין קובעות כי יש להציג ראיות לצורך
- 22 אימות ההוצאה והיקפה. בכך יש כדי לשלול אפשרות של מתן סעד של השבה על דרך
- 23 האומדנה.
- 24 בעניין עופר דורון הנ"ל נאמרו דברים אלה:
- 25 "התובענה הייצוגית מאפשרת לתובע לנהל מלחמה משפטית בשם כלל חברי
- 26 הקבוצה להוכחת עמדתו העקרונית כי קיימת זכות להשבה עבור חברי הקבוצה.
- 27 ככל שיצלח במשימה זו, יקנה התובע הייצוגי לחברי הקבוצה את הזכות לקבלת
- 28 החזר מידי רשות המיסים, אך זכות זו, ככל דרישת החזר מס שנוכה ביתר,
- 29 כפופה שוב להוראות הפקודה. משנקבע בתובענה כי קיימת זכות מהותית,
- 30 ישובו חברי הקבוצה לחיקה של פקודת מס הכנסה ויפעלו על פי כלליה למימוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 13-12-20306 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 זכות זו. כך חוק תובענות ייצוגיות אינו מסלול עוקף של דיני המס, אלא מסלול
- 2 מקביל אשר מסייע במימוש תכליות דיני המס ולא בסיכולן. חוק התובענות
- 3 הייצוגיות אינו משמש כמקור חוקי להשבה, והדברים ידועים. הדילוג בין החוק
- 4 לבין הפקודה מאפשר לקיים עד תום את תכלית כל אחד מדברי החקיקה.....
- 5 "ודאי שהגשת דוחות המס צפויה להכביד במידת מה על הנישומים. לא בלי
- 6 טעם העלה המבקש את הטענה כי הגשת דוח אינה פעולה של מה בכך עבור
- 7 נישום שאינו נדרש לעשות כן על פי הפקודה. נישומים שאינם מחויבים בהגשת
- 8 דוח, ולפיכך אינם נתקלים ברשות המיסים במהלך עיסוקם היומיומי, עשויים
- 9 לעיתים להיוותר מאחוריי מסך בערות בנוגע לזכויותיהם ולחובותיהם. יתירה
- 10 מכך, העלות של הגשת דוח, הן מבחינת עלות שכירת שירותי אנשי מקצוע,
- 11 אשר נישומים רבים נדרשים לעזרתם בהגשת דוחות, והן מבחינת הזמן שיש
- 12 לבלות לשם איסוף המסמכים הנדרשים והגשת הדוח, היא לעיתים גבוהה
- 13 מהעלות שמוכן נישום להשקיע ביחס לגובה ההחזר. המשיבה עצמה מודעת
- 14 לקשיים אלו ופועלת תדיר להפחית אותם, בדרך של טיוב השירות והגברת
- 15 המודעות. עם זאת, הוראות הפקודה בדבר הגשת דוח אינן לשווא. יש לזכור כי
- 16 המשיבה, היא שלוחת הציבור בכללותו בשמירה על הקופה הציבורית. ככזו,
- 17 מחויבת המשיבה להשיב כספים רק לפי דין, שלא יימצא כי מי שאינו זכאי
- 18 להחזר מס זוכה להשבה על חשבון כלל הציבור. עקרון שומת האמת, עקרון העל
- 19 בדיני המס, מבטיח כי לא ייגבה מן הנישום מס מעבר לנדרש, אך מבטיח גם
- 20 כי הנישום לא יזכה להשבה שלא כדין. מנגנון הגשת הדוח הוא הדרך שהתוותה
- 21 הפקודה להגשמת עקרון זה, והוא בבחינת אמצעי השומר על הקופה הציבורית.
- 22 זהו "המחיר" שנגבה מן האזרח, בהיותו חלק מהאמנה החברתית שבבסיס
- 23 החיים במדינה דמוקרטית."
- 24 ראה גם החלטתי בעניין ת"צ 15-05-1901 ו- ת"צ 15-05-48871 סלים עג'מי ועופר בט
- 25 נ' רשות המיסים (5.7.2016) וכן ת"צ 12-01-16273 מינוף ויזמות בע"מ נ' חברת
- 26 פרטנר תקשורת בע"מ (15.2.2015).
- 27 44. זאת ועוד, הסכום שתובעת המבקשת בתביעה הייצוגית אינו סכום המס שנטען שנגבה
- 28 "שלא כדין", אלא מדובר בסכום המוערך של הוצאות כיבוד שהוצאו מחוץ למקום
- 29 העיסוק. גם אם היה מקום להשבה – המבקשת וחברי הקבוצה לא היו זכאים להשבת
- 30 סכום ההוצאות שהוציאו לכיבוד מחוץ למקום העיסוק, אלא לסכום הבא לידי ביטוי
- 31 בפער בין סכום המס ששולם בפועל לבין סכום המס שיש לשלם לאחר הקטנת ההכנסה
- 32 החייבת לאור ניכוי הוצאת הכיבוד האמורה. ושוב – לצורך קביעת סכום המס שיש,
- 33 לכאורה, להשיבו – נדרש הליך בירור פרטני וספציפי לכל נישום. (ת"צ 11-07-24742
- 34 עו"ד חיים מן נ' רשות המיסים (2.2.2014)).
- 35 45. לא מצאתי כל ממש בכל יתר טענות המבקשת, לרבות ההשוואה שביקשה לעשות
- 36 לפרשת חיים מן הנ"ל, שנסיבותיה שונות, כמו גם לטענות בעניין דוח מבקר המדינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20306-12-13 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 בעניין החזר המס בעקבות בג"ץ ענת ארז, שהוביל להגשת התובענה הייצוגית בעניין
2 חיים מן.

3 סוף דבר

4 46. לאור כל האמור – בקשת האישור נדחית.

5 נוכח דחיית בקשת האישור וקביעתי כי המס שנגבה על ידי המשיבה בכל הקשור
6 להוצאות כיבוד מחוץ למקום העיסוק נגבה כדין, הרי שאני מורה גם על דחיית
7 התביעה של המבקשת.

8 המבקשת תישא בהוצאות המשיבה ושכר טרחת עו"ד בסך של 30,000 ₪.

9

10

11 ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ו, 26 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

12

ד"ר שמואל בורנשטיין, שופט

13

14

15

16